

този полъ и окончателни-тъ на полугласна; като: *царь, рай, свако, бѣща, владика, чловѣкъ*, и прч.

26— Женски сж сички-тъ които ся природно стъ този полъ и окончателни-тъ на *а, я, и ъ*: *душа, рабыня, радость*, и прч.

27— Средни сж сички-тъ на *е* и *о*: *огище глѣздо*.

28— Родове-тъ ся познаватъ съ прибавленіе-то, впреди име-то: *единъ, една, едно*; като: *единъ чловѣкъ, една жсма, едно дѣте*.

29— Нѣкои имена, безъ никакво различіе, ся употребляватъ и за три-тъ пола — за това ся именуватъ и *общи*; като: *всйвода, пѣяница*, и прч.

30— Нѣкои одушевленни отъ мъжскія-тъ полъ зематъ различно окончаніе за да покажатъ женскія-тъ и среднія-тъ родъ; като: *которъ, котка, коте; овенъ овца; царь, царица, царис; кумъ, кума, кумиче*; и прч. — Лични-тъ биватъ повеки на *ка* или *ина*, за женс. родъ, и *че*, за среднія-тъ; като: *овчарь, овчарка, овчерче; гражданинъ, гражданка; грѣкъ, грѣкиня, грѣче*.

31— Число-то е свойство-то което ни назначава или единъ, самъ предметъ или много. — Слѣдователно имамъ двѣ числа: *единственнo-то*, което ни представлява само едно същество или нѣщо, като: *единъ чловѣкъ, едно дѣте*, и *множественнo-то*, което ни представлява много; като: *чловѣци, дѣца*.

32— Ако и да сж съ двѣ числа съществителни-тъ, нахождатъ ся при това нѣкои които иматъ само единствено, като: *брашно, пепелъ, солъ*, и прч.; а други